

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/67/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517010824
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kubík
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1517010824.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Tibora Kubíka a členov senátu JUDr. Petra Šamka a JUDr. Vladimíra Buchvalda, v trestnej veci obžalovanej T. U., stíhanej pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 29. 03. 2018, sp. zn. 3T/106/2017, na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 06. 09. 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovanej T. U., B.. XX. XX. XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 3T/106/2017 zo dňa 29. 03. 2018 bola obžalovaná T. U. uznaná vinnou zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona na skutkovom základe, že

v čase asi o 17.50 h dňa 15. 05. 2017 v predajni DM Drogerie v OC Aupark na Einsteinovej ulici č. 18 v Bratislave, v priestoroch predajnej plochy z nákupného košíka bez použitia násilia odcudzila textilnú kabelku neznámej značky o rozmeroch 40 cm x 30 cm, sivej farby, s obsahom finančnej hotovosti 320 eur, 600 amerických dolárov (v prepočte 511,47 eura), 1200 čínskych jüanov (v prepočte 153,23 eura), 18.000 taiwanských dolárov (v prepočte 505,94 eura), cestovný pas, platobnú kartu Taiwan Land Visa, taiwanský občiansky preukaz, taiwanský preukaz poistenca, mobilný telefón zn. OPPO, fialovej farby, slnečné okuliare neznámej značky, fialovej farby, čím poškodenej F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Y. spôsobila škodu krádežou vo výške 1.490,65 eura, pričom uvedeného konania sa dopustila napriek tomu, že bola trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 05. 04. 2016, sp. zn. 2T/14/2016, právoplatným dňa 05. 04. 2016 odsúdená pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona a rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 09. 12. 2016, sp. zn. 9T/41/2016, právoplatným dňa 09. 12. 2016 odsúdená pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona.

Za to bol obžalovanej uložený podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l, n/, § 37 písm. m/ a § 38 ods. 2 ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov so zaradením na jeho výkon podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti rozsudku podala odvolanie v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaná T. U. písomným podaním, doručeným na prvostupňový súd dňa 10. 04. 2018 (napadnutý rozsudok bol v prítomnosti obžalovanej vyhlásený dňa 29. 03. 2018), ktoré odvolanie bližšie neodôvodnila s tým, že dňa 18. 06. 2018 písomne doplnila, že „je chorá, svoj čin veľmi oľutovala, veľmi ľutuje, čo spáchala“.

Spis bol predložený prvostupňovým súdom na rozhodnutie o odvolaní krajskému súdu dňa 14. 06. 2018.

O termíne verejného zasadnutia bola obžalovaná T. U. riadne a v zákonnej lehote upovedomená, napriek tomu sa nedostavila a v deň jeho konania prostredníctvom brata doručila súdu potvrdenie o práceneschopnosti, avšak bez potvrdenia lekára, že jej stav by bol natoľko vážny, že by bola znemožnená jej účasť na verejnom zasadnutí (kópia takéhoto upovedomenia je súčasťou spisu odvolacieho súdu), na ktorom základe odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovanej v súlade so zákonným ustanovením § 293 ods. 5 Trestného poriadku, podľa ktorého verejné zasadnutie sa vykoná v neprítomnosti obvineného aj vtedy, ak mu upovedomenie o verejnom zasadnutí bolo riadne a včas doručené a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti alebo za podmienok uvedených v § 292 ods. 5.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátorka uviedla, že navrhuje odvolanie obžalovanej zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Odvolací súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, pričom skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil.

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 212 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Zo spisového materiálu a z písomných podaní obžalovanej na vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním len obžalovanou a len ohľadom výroku o treste - súd v danej súvislosti upozorňuje, že obžalovaná pred prvostupňovým súdom urobila vyhlásenie o vine, pred ktorým bola náležite poučená, vrátane poučenia podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku o nenapadnuteľnosti prijatého vyhlásenia o vine odvolaním, jej vyhlásenie bolo prijaté, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť iba napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a to vzhľadom ku skutočnosti, že v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku je obsiahnutý obmedzený revízný princíp a odvolací súd preskúmava len ten výrok rozsudku, ktorý bol napadnutý odvolaním a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a na iné chyby by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, čo nebolo zistené. Vzhľadom na uvedené, keďže v prejednávanej veci bol napadnutý iba výrok o treste, pričom ostatné výroky rozsudku prvostupňového súdu neboli odvolaním napadnuté, odvolací súd bude ďalej prioritne podrobne rozoberať len výrok o treste, pričom odvolací súd zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Ku konaniu na prvostupňovom súde odvolací krajský súd uvádza, že vo veci bol prvostupňovým súdom vydaný trestný rozkaz, voči ktorému bol obžalovanou podaný odpor. Strany trestného konania boli následne riadne predvolané, resp. upovedomené o termíne hlavného pojednávania, ktoré bolo vykonané v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Hlavné pojednávanie dňa 29. 03. 2018 bolo vykonané v prítomnosti obžalovanej T. U. za splnenia zákonných podmienok, pričom obžalovaná bola riadne predvolaná na hlavné pojednávanie, po otvorení ktorého bola náležite poučená, bola vyriešená otázka prípadného nároku na náhradu škody, ako i otázka uzatvorenia dohody o vine a treste (s odmietavým postojom prokurátora), bola prednesená obžaloba a následne obžalovaná urobila vyhlásenie o vine s tým, že chce len nižší trest, všetky otázky podľa zákonného ustanovenia § 333 ods. 3 písm. c, d, f, g, h/ Trestného poriadku zodpovedala kladne, preto

prvostupňový súd, i s poukázaním na súhlasný postoj prokurátora, uznesením podľa § 257 ods. 7 ods. 8 Trestného poriadku vyslovil, že vyhlásenie obžalovanej o uznaní viny sa prijíma a dokazovanie ku skutkovým okolnostiam sa nevykoná, následne boli oboznámené lustrácie k osobe obžalovanej, procesným stranám bol daný priestor k záverečným rečiam a obžalovaná mala zachované i právo posledného slova a po takomto procesnom postupe došlo k vyhláseniu rozsudku tak, ako je vyššie popísaný.

Odvolačný súd uvádza, že správne postupoval prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní, keď uznal obžalovanú vinnou zo žalovanej trestnej činnosti, keďže tomu zodpovedajú všetky v prípravnom konaní vykonané dôkazy i samotné opakované doznanie sa obžalovanej, ktorá aj urobila vyhlásenie o vine - je nepochybné, že sa stal skutok uvedený v obžalobe, tento napĺňa všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona a spáchala ho obžalovaná, ktorá bola v súlade so zákonom uznaná vinnou z jeho spáchania.

K odvolaním napadnutému výroku o treste odvolací súd uvádza nasledujúce skutočnosti.

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov. Základnými ustanoveniami, ktoré musí súd pri ukladaní trestu zohľadniť je účel trestu (§ 34 ods. 1 Trestného zákona) a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Trestného zákona).

Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradil od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Trestného zákona).

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (34 ods. 3 a ods. 4 Trestného zákona). Tieto okolnosti, na ktoré je potrebné prihliadnuť pri ukladaní trestu, dostatočne určitým spôsobom zdôvodnil prvostupňový súd v napadnutom rozsudku a odvolací súd sa s nimi stotožňuje bez toho, aby ich opakoval aj v tomto rozhodnutí. Odvolací súd sa napriek tomu vyjadrí k tým z nich, ktoré považuje za podstatné zdôrazniť, a to aj z pohľadu námietok uvedených v podanom odvolaní.

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 a ods. 6 Trestného zákona páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy trestov možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody.

Trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona je úmyselným trestným činom, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov, t. j. ide o prečin (§ 10 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona). Teda v prípade spáchania uvedeného trestného činu zákonodarcu ustanovil s poukazom na už uvedené ustanovenie § 34 ods. 6 Trestného zákona, že súd nemusí povinne ukladať trest odňatia slobody (či už vo forme podmieneného odkladu jeho výkonu alebo ako nepodmienený).

V osobe obžalovanej T. U. ide o osobu opakovane v minulosti odsúdenú za spáchanie úmyselnej trestnej činnosti (14 odsúdení, z toho 6 zahladených), vrátane trestnej činnosti rovnakej - majetkovej povahy ako v prejednávanej veci (ide o špeciálnu recidivistiku), a to aj na nepodmienené tresty odňatia slobody, pričom je zrejmé, že ani predošlé výkony trestov u obžalovanej nevedli k takej náprave, aby sa opätovne nedopustila spáchania úmyselného trestného činu rovnakého druhu, a to navyše v priebehu plynutia

skúšobnej doby predchádzajúceho podmieneného odsúdenia, preto účelu trestu vzhľadom na osobu obžalovanej zodpovedá práve uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, ako to správne urobil prvostupňový súd.

Ohľadom výmery uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody odvolací súd musí skonštatovať, že prvostupňovým súdom uložený trest v napadnutom rozsudku (nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov) je trestom uloženým v súlade so zákonom a vecne správnym, zohľadňujúcim všetky relevantné skutočnosti z pohľadu účelu trestu.

Prvostupňovým súdom bola u obžalovanej zistená jedna priťažujúca okolnosť, a to podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, keďže obžalovaná už bola za trestný čin odsúdená, poľahčujúce okolnosti boli zistené dve, a to podľa § 36 písm. l/, n/ Trestného zákona, keďže obžalovaná od počiatku priznala spáchanie skutku, ktorý úprimne oľutovala a napomáhala pri objasňovaní svojej trestnej činnosti - t. j., prevažovali poľahčujúce okolnosti, musela sa podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, spôsobom ustanoveným v § 38 ods. 8 Trestného zákona horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody 6 mesiacov až 3 roky znižovať o jednu tretinu z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby, a teda obžalovanej bol ukladaný trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe 6 mesiacov až 26 mesiacov.

S poukázaním na osobu obžalovanej, na jej doterajší spôsob života, na špeciálnu recidívu i spáchanie daného skutku v priebehu skúšobnej doby, i napriek prevahe poľahčujúcich okolností, je uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov trestom nielen zákonným, ale aj primeraným a spravodlivým a v celom rozsahu zodpovedajúcim účelu trestu ustanoveného Trestným zákonom.

Z uvedeného je zrejmé, že odvolací súd nezistil také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmiernenie uloženého trestu ako to vyplýva z odvolania. Skutočnosť, že obžalovaná sa od počiatku k spáchaniu skutku priznala a že svoje konanie oľutovala, nie je takou skutočnosťou, aby jej bol ukladaný nižší trest - obžalovaná má opakovanú skúsenosť s trestným konaním i odsúdením a mala si skôr uvedomiť možné následky svojho nezákonného počínania, keď je navyše evidentné, že predchádzajúce postihy sa celkom zrejme minuli svojim účinkom

Odvolací súd uvádza, že v súlade so zákonom bol v napadnutom rozsudku aj výrok o zaradení obžalovanej do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaná bola v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za spáchanie úmyselného trestného činu.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd nezistil dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia, a preto podané odvolanie ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.